

Přednášky

KLÁRA ŠEĐOVÁ: *Proč rodiče zapínají dětem televizi?*

Příspěvek shrnuje výsledky kvalitativního šetření zaměřeného na otázku, jakým způsobem je v rodinách předškolních dětí socializováno dětské televizní diváctví. Za použití postupů zakotvené teorie identifikuje, které faktory rozhodují o tom, kolik času děti stráví u televize a jakým způsobem ji budou sledovat. Klíčová role je připisována rodičům, neboť právě oni - ať už uvědomovaně či neuvědomovaně - učí své děti dívat se na televizi.

KAREL ČERVENKA: *Sociálně konstruovaná identita mládeže z „preventivně výchovného“ zařízení.*

Příspěvek je založen na výzkumu procesů a praktik sociální konstrukce reality (a identity) tzv. problémové mládeže. Příspěvek má dvě části. První z nich věnuji samotným závěrům tohoto výzkumu (viz též článek <http://www.biograf.org/clanky/clanek.php?clanek=v3702>). Ve druhé části půjdu cestou reflexe některých metodologických aspektů nejen průběhu výzkumu samotného, nýbrž i výzkumného tématu. Jako východisko k uchopení problému posloužila perspektiva *labeling approach* (etiketizační teorie; Becker, Lemert, Goffman) a tradice symbolického interakcionismu vůbec. Mezi klíčovými koncepty, které jsem použil k uchopení tématu, byla definice situace a sekundární deviance. Příkladem jejich aplikace může být téma vztahu mezi deviantním významem identity jedince, tj. vnějším způsobem identifikace (vnější identita; kategorizace), jeho vnitřní identifikací (*self-identity*), a jedincovým budoucím jednáním. Rozdíl mezi primární a sekundární deviací (viz Lemert) výslovně upozorňuje na mechanismy, kdy má deviantní definice potenciál stát se reálnou ve svých důsledcích (viz Thomasův teorém). Krajním (a v tomto smyslu ideálním) příkladem může být mladý „problémový“ člověk, který je svou (míněno „okolím přisouzenou“) „problémovostí“ směřován do role „problémového“ jedince. V příspěvku však ukáži i to, že tento příklad reprezentuje právě jeden z ideálních typů možných důsledků procesu labelingu, označování. Realita není černá nebo bílá, ale spíše šedá. Metaforicky řečeno, jsou to právě kvalitativní metody, které nám mohou pomoci vidět různé barvy, jichž realita viděná z různých perspektiv nabývá.

MARTIN SEDLÁČEK: *Škola a její ředitel. Pohled na ředitelskou profesi očima případové studie*

Tématem přednášky je řízení školy, přesněji to, jak jsou procesy řízení a vedení nahlíženy a prožívány jejich hlavním aktérem, ředitelem školy. Text vychází z kvalitativního výzkumu, ve kterém jsem hledal odpověď zejména na otázky: jaký je život ředitele české základní školy, jakým způsobem – stylem - ji řídí, jak se vypořádává s problémy, které jeho práci provázejí. Druhou rovinou přednášky bude přiblížení použitého designu případové studie. Zaměřím se jak na obecná specifika a pravidla tohoto kvalitativního přístupu, tak na ve výzkumu uplatněný postup a analýzu získaných dat.

Dílny

PETR NOVOTNÝ: *Jak sesbírat data?*

Dílna je zaměřena na kvalitativní metody získávání dat. Na příkladech budou ukázány obvyklé chyby a jak se jim vyhnout.

ROMAN ŠVAŘÍČEK: *Jak napsat analytický příběh?*

Dílna je věnována důležitému mezikroku mezi kódováním a psaním výzkumné zprávy. Účastníci budou seznámeni s tím, jak vytvářet základní příběhy, které budou páteří budoucí zprávy.